

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lexicon Graecolatinum Novvm

**Scapula, Johannes
Zwinger, Jacob**

Basileae, 1628

A

[urn:nbn:de:bsz:31-107465](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107465)

argumento caret, hoc autem ἀλλήλων non item: sicut ἀνάχρημα, quoque augmentum non habet, habet autem ἀνάχρημα. Sunt tamen & qui presentis temporis hæc esse dicant, uti supra quoque adnotavi.

Ἀλλήλων, Atticum itidem præter. pass. pro ἀλλήλων, reduplicatis literis initialibus, & exemplo: ex distributione, à them. ἀλλήλων. Unde partic. ἀλλήλων pro ἀλλήλων, vnde. Itidem ἀλλήλων dicitur pro ἀλλήλων, vnde est.

Ἀλλήλων, Atticum præter. act. pro ἀλλήλων, ex eodem them. ἀλλήλων eodem modo quo passivum formatum.

Ἀλλήλων, Doricè pro ἀλλήλων, significans ἀλλήλων vel συγκληθίων, congregari aut concludi: ex them. ἀλλήλων.

Ἀλλήλων, poet. & Ionicè pro ἀλλήλων, à th. ἀλλήλων. Est.

Ἀλλήλων, poet. & Ionicè pro ἀλλήλων, resolutum. Poet. enim ἀλλήλων dicitur pro ἀλλήλων, metri causa; & Iones addunt suum ex: ex them. ἀλλήλων. Est.

Ἀλλήλων pro ἀλλήλων, ex them. ἀλλήλων, per syncopen, & Eolicè tenui factio ex aspirato.

Ἀλλήλων, (captus fin.) aor. act. opt. modi, à them. ἀλλήλων ut δέω & δέω pro quo Atticè dicitur ἀλλήλων, ut δέω pro δέω.

Ἀλλήλων, (captus) partic. aor. 2. act. ab eodem them. Fit enim ex ἔλω ἀλλήλων, ut δέω ex δέω.

Ἀλλήλων, & Ἀλλήλων, (salus), salus seu cum saltu intrinse & extrinsecundum quosdam per syncopen sunt ex ἀλλήλων & ἀλλήλων, abiectione augmento pro ἀλλήλων & ἀλλήλων, & exemplo: & tunc essent aor. 2. ind. 1. secundum alios sunt præteriti vltusquam perfecti temporis, abiectione itidem augmento pro ἀλλήλων & ἀλλήλων, & aspirata in tenuem conuersa. Quæ posterior opinio est probabilior & simplicior tunc ἀλλήλων & ἀλλήλων, imperfecto potius reddenda sunt, in hiebis, in hiebis.

Ἀλλήλων, captus sum vel caperet. Atticè pro ἀλλήλων, quod vide.

Ἀλλήλων, capere seu cupiaris, imperatiuus aor. 2. ab ἀλλήλων, ut δέω, ex δέω & ἀλλήλων, ex inuitato γέω.

Ἀλλήλων, captus sum præter. perf. act. vocis pro ἀλλήλων, ex them. ἀλλήλων, pro quo Attici dicunt ἰάλλων.

Ἀλλήλων, etiam, peccavit, aor. 1. act. vocis augmento carens pro ἡμερῆ, ab inuitato them. ἡμερῆ.

Ἀλλήλων, futurum eiusdem inuitati them. ἡμερῆ.

Ἀλλήλων, poet. & Doricè & metri causa pro ἀναβλήμιθα.

Ἀλλήλων, poet. & Doricè pro ἀναβλήμιθα, ascendens: ex poetico them. ἀναβλήμιθα, cuius futur. poet. & Doricè ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα. Idem verò ἀναβλήμιθα & ἀναβλήμιθα, poet. dicitur ἀναβλήμιθα & ἀναβλήμιθα.

Ἀλλήλων, futurum esse, infinitiuis Doricè ex them. ἀλλήλων, inde enim primùm fit ἀλλήλων regulariter: ex quo ἀλλήλων, Doricè seu Ionicè & exemplo: eiusque loco inserto ἀλλήλων, ut Varius tradit, Apud Hef. vnicò μ ἰσχυρῶν, itidem expositum π λ η ρ ὀ δ ῶ ν, quod simpliciter Doricè seu Ionicè est pro ἀλλήλων.

Ἀλλήλων, poet. & Doricè pro ἀναβλήμιθα, ex ἀναβλήμιθα.

Ἀλλήλων, partic. aor. 2. poet. ex them. ἀναβλήμιθα. Inde enim regulariter fit ἀναβλήμιθα, ex quo poet. ἀναβλήμιθα & inserto augmento præteriti perfecti ἀναβλήμιθα. Est autem ἀναβλήμιθα, vltro.

Ἀλλήλων, Laconicè pro ἀναβλήμιθα, apud Hef. ex inuit. them. ἀναβλήμιθα, pro quo dicitur ἀναβλήμιθα. Sic ἀναβλήμιθα pro ἀναβλήμιθα.

Ἀλλήλων, poet. & Doricè pro ἀναβλήμιθα, à them. ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα.

Ἀλλήλων, qui etiam, partic. aor. 2. act. ex them. ἀναβλήμιθα, ex quo primitiua fit ἀναβλήμιθα, inde autem ἀναβλήμιθα.

Ἀλλήλων, tertia persona, aor. 1. pass. tanquam ex them. ἀναβλήμιθα, ex quo & ἀναβλήμιθα, duplici enim modo formant præteriti illa in ὠν terminato, vel in μ μ μ, vel in σ μ μ. Est autem ἀναβλήμιθα, tertia persona, aor. 1. pass. Verum & ἀναβλήμιθα legitur apud poetas, ab ἀναβλήμιθα, idem significante quod ἀναβλήμιθα in prosa.

Ἀλλήλων, circumflecti aor. 2. act. vocis ab ἀναβλήμιθα.

Ἀλλήλων, circumflectus etiam, vel etiam circumflectus, præter. plur. quam perf. pass. augmento ex parte carens pro ἀναβλήμιθα, ex them. ἀναβλήμιθα, vnde & aor. 1. pass. ἀναβλήμιθα, circumflectus sum.

Ἀλλήλων, partic. ex abt. 1. med. ἡμερῆ μ μ μ: id autem ex them. ἡμερῆ μ μ μ, circumflectus seu circumflectus me.

Ἀλλήλων, fut. eiusdem them. ἡμερῆ μ μ μ, seu ἡμερῆ μ μ μ, pro quo metri gratia dicitur interdum ἡμερῆ μ μ μ, circumflectus seu circumflectus.

Ἀλλήλων, per apocopen ἀναβλήμιθα, tetracho etiam accentu, ab ἀναβλήμιθα, significante suigo.

Ἀλλήλων, pro ἀναβλήμιθα, ascendens: per. aor. 1. act. ex indic. ἀναβλήμιθα, ut ἀναβλήμιθα ex ἀναβλήμιθα, à them. ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, poet. & Doricè metri causa duplicato λ, pro ἀναβλήμιθα, ex them. ἀναβλήμιθα, telego seu subligo, aor. colligo. [uoueo.]

Ἀναβλήμιθα, fut. Atticè pro ἀναβλήμιθα, ex th. ἀναβλήμιθα, & ἀναβλήμιθα, fut. per. augmento carens pro ἀναβλήμιθα, ex th. ἀναβλήμιθα, seu ἀναβλήμιθα. Sic ἀναβλήμιθα, ab eodem them. pro ἀναβλήμιθα: pro quo ἀναβλήμιθα, in prosa literis dicitur interdum ἀναβλήμιθα. Fu-

turum eiusdem thematis est ἀναβλήμιθα, confusam seu infusam.

Ἀναβλήμιθα, Ionicè pro ἀναβλήμιθα, ex them. ἀναβλήμιθα, telego, impero, ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα, surge, per apocopen ex them. ἀναβλήμιθα, ut ἀναβλήμιθα pro ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, per syncopen ex ἀναβλήμιθα, factum aini, ab eodem them. ἀναβλήμιθα, aor. 1. act. in fin. modi, ex indic. ἀναβλήμιθα, id autem ex ἀναβλήμιθα, significante, resurgo ex lapsu, vel resurgo ex motu.

Ἀναβλήμιθα, Ionicè est pro ἀναβλήμιθα, hoc autem ἀναβλήμιθα, est fut. 1. med. vocis, Atticum, pro ἀναβλήμιθα, incipiantur, seu in futurum rapientur: ex act. th. ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, (remissus) partic. pass. ex aor. 2. pass. ex ἀναβλήμιθα: id autem ex act. them. ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, (sustulit seu interemit) tertia persona, aor. 2. act. ex them. ἀναβλήμιθα, quod futur. 2. habet mutatum ἀναβλήμιθα, ex ἀναβλήμιθα, vnde aor. 1. ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, (remissus, vel omisissus) in fin. aor. 1. ex them. ἀναβλήμιθα, cuius aor. 2. indic. modi, est ἀναβλήμιθα, ex quo infinitiuis ille. Inde & partic. ἀναβλήμιθα, in fin. med. ἀναβλήμιθα. At ἀναβλήμιθα, est præter. perf. pass. infinit. modi, ab eodem themate.

Ἀναβλήμιθα, tertia persona, plur. aor. 1. à them. ἀναβλήμιθα, ascendens.

Ἀναβλήμιθα, remissum seu resolutum esse) in fin. præter. perf. pass. ex indic. ἀναβλήμιθα: id autem ex act. them. ἀναβλήμιθα, ut paulò ante dixi in Ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, (collet, interimit) tertia persona fut. temp. tanquam à the. ἀναβλήμιθα. Isto potè futurum ἀναβλήμιθα, verbum ἀναβλήμιθα, vltur motuatio loco fut. 2. estque inde aor. 2. ἀναβλήμιθα, ex quo in fin. ἀναβλήμιθα, & partic. ἀναβλήμιθα. Inde & in fin. med. ἀναβλήμιθα, eiusdem temporis & significum ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα, morte Syracusanorum ab indic. ἀναβλήμιθα, aor. 2. mutatio verbi ἀναβλήμιθα. Est autem ἀναβλήμιθα, tollit, perit.

Ἀναβλήμιθα, num. plur. ex sing. ἀναβλήμιθα. Est autem hoc ἀναβλήμιθα, aor. 2. ex indic. ἀναβλήμιθα. Id autem ex them. ἀναβλήμιθα, remitto.

Ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα, ex the. ἀναβλήμιθα, ex quo & ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα, ut ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα, non id tamen faciunt in omnibus. Idem in aor. 1. dicitur ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα, pro quo & ἀναβλήμιθα, interdum reperitur, ut ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, tertia persona, plur. num. aor. 1. indic. modi, à prima ἀναβλήμιθα. Hoc verò ἀναβλήμιθα, à them. ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, tertia persona, sing. aor. 1. ἀναβλήμιθα, exortus sum à them. ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, præteritum medium Atticum pro ἀναβλήμιθα, apertus sum: à them. ἀναβλήμιθα, solent enim Attici in præteritis & aoristis verbis ab ο vel ω incipientium, augmento præponere ι, dicentes ἰαβήμιθα, pro ἀναβλήμιθα, ἰαβήμιθα, ἰαβήμιθα, pro ἀναβλήμιθα: non id tamen faciunt in omnibus. Idem in aor. 1. dicitur ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα, pro quo & ἀναβλήμιθα, interdum reperitur, ut ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, Atticum esse tradunt nonnulli pro ἀναβλήμιθα, dimissa sunt, quod est præter. perf. pass. ab act. uo them. ἀναβλήμιθα. Ego tamen potius esse iudico aor. 2. conuincti modi, pro ἀναβλήμιθα, ut ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα, dicit tradit. Est.

Ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα, licet etiam ex ἀναβλήμιθα, diphthongo οσ conuersa in vo. α κ μ, à them. ἀναβλήμιθα, vnde Est Hef. proietem opinionem sequor, exiens uos, item ἀναβλήμιθα, iouenique esse aor. 2. conuincti modi.

Ἀναβλήμιθα, tertia persona, aor. 1. pass. ab inuit. them. ἀναβλήμιθα. Vnde & partic. ἀναβλήμιθα, aor. 1. ἀναβλήμιθα, consumpsi seu insumpsi. Pro quibus mutata vocalium sede reperitur etiam ἀναβλήμιθα, ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, tradunt nonnulli per syncopen dici pro ἀναβλήμιθα, remissum à them. ἀναβλήμιθα, quidam pro ἀναβλήμιθα, pro dicitur penultima ex eodem them. At ἀναβλήμιθα, est præter. imperf. ab ἀναβλήμιθα, significante ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, (remissus) ab ἀναβλήμιθα, aor. 1. med. ex the. ἀναβλήμιθα, ut ἀναβλήμιθα, ex ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, & Ἀναβλήμιθα, & Ἀναβλήμιθα, sunt ab inuitato them. ἀναβλήμιθα, à quo verbum ἀναβλήμιθα, hæc temp. ora mutatur.

Ἀναβλήμιθα, partic. præter. perf. act. ex ἀναβλήμιθα, quod significat iussu. Id autem ex them. ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, poet. metri causa pro ἀναβλήμιθα, ex th. ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, fut. 1. med. à them. ἀναβλήμιθα, in aspiratam mutata, quoniam & ἔω suum spiritum in futuro mutat.

Ἀναβλήμιθα, poet. metri causa pro ἀναβλήμιθα, est autem ἀναβλήμιθα, tertia persona plur. num. ex prima sing. ἀναβλήμιθα: quod est aor. 2. verbi ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, itidem poet. pro ἀναβλήμιθα, metri causa aor. 2. medius ex eodem them.

Ἀναβλήμιθα, quoque poet. metri causa dicitur pro ἀναβλήμιθα, ex them. ἀναβλήμιθα, pro ἀναβλήμιθα, estque itidem aor. 2.

Ἀναβλήμιθα, (suffum mittit) tertia persona, plur. indic. modi, ex th. ἀναβλήμιθα.

Ἀναβλήμιθα, (surge) Atticè pro ἀναβλήμιθα, modo, ex th. ἀναβλήμιθα, Ἀναβλήμιθα.

Αἰών (qui ascendit vel exortus est) particip. aor. 1. ab αἰών, id est aeternum ex them. αἰών. *ἰατρικῶς*.
 Αἰών, ποσειδέ pro αἰών, qui surrexit, ab αἰών, aor. 2. verbi αἰών, ποσειδέ, in idem pro αἰών, seu αἰών, ab αἰών, aor. 2. eiusdem them.
 Αἰών, & ipsam ποσειδέ & metri causa pro αἰών, dicitur, optativo modo, ab αἰών, aor. 2. medico verbi act. αἰών. Facit enim αἰών, fut. 1. act. αἰών, vnde aorist. 1. αἰών, ex quo mod. αἰών.
 Αἰών, quoque dicitur eodem modo pro αἰών, extendendi imperf. modo, aor. 1. ex αἰών, aor. 1. verbi αἰών. Similiter αἰών pro αἰών reperitur. Quam synopsen nonnulli non ποσειδέ solum metri causa esse dicunt, sed etiam Doricam.
 Αἰών & αἰών, ποσειδέ pro αἰών & αἰών, epenthesi litterae α & tetraditione accentus facta them. αἰών, obvio seu occulto.
 Αἰών, prae med. verbi αἰών seu αἰών, augmento carens: ex quo them. & imperf. αἰών, & aor. 1. αἰών.
 Αἰών, resoluta diphthongo pro αἰών, apertus sum à them. αἰών.
 Αἰών, imperat. μετὰ πλάσσειν, ἐν τῷ αἰών, teste Eust. cuius Hely, quoque meminit, allato etiam αἰών, pro αἰών, iubeat. ἐλθέτω.
 Αἰών, ut voluit nonnulli, est imperat. praesentis temporis futuri formam habens, à verbo αἰών quod ποσειδέ fecerunt ex αἰών, futuro verbi αἰών. Vel dictum est pro αἰών, in aor. 1. ut vicissim in aor. 1. reperitur αἰών pro αἰών.
 Αἰών, imperat. aorist. 2. à them. αἰών vel αἰών, significans vel duc vel haurire à quo est fut. indic. αἰών.
 Αἰών, Doricum est pro αἰών, à them. αἰών vel αἰών.
 Αἰών, Ionicè pro αἰών, sublata aspiratione & augmento: facti. αἰών.
 Αἰών, prae act. aor. 1. à them. αἰών, id enim fut. facit αἰών, aor. 1. à quo est fut. aor. 1. vnde illud partic.
 Αἰών, Doricè pro αἰών, aor. 1. verbi αἰών.
 Αἰών, per apocopen secundum quosdam pro αἰών, auferit vnde plur. αἰών & αἰών. Alij vnde ab αἰών, derivat. malint.
 Αἰών, secunda persona praesentis indic. à them. αἰών, adsum secundum quosdam est secunda persona prae, indic. ab αἰών, abeo, & imper. verbi eiusdem pro αἰών, abi.
 Αἰών, per scriptum in penultima, est per synopsen facti αἰών, per αἰών, per αἰών, est partic. imperf. dualis nom. à them. αἰών. Est.
 Αἰών, & αἰών, sunt ex them. αἰών, pro quibus reperitur etiam αἰών & αἰών.
 Αἰών, Ionicè pro αἰών, ablativus, infinitivi modi, aor. 1. med. indic. αἰών, à them. αἰών, quod futurum. 2. mutatum facit αἰών.
 Αἰών, (analogi aor. 1. indic. modi à them. αἰών, ἰππομ, enim facit ἰππομ, ἰππομ facit ἰππομ, vnde comp. αἰών.
 Αἰών, partic. imperf. pass. ex them. αἰών, abarceos: vnde partic. αἰών.
 Αἰών, Ionicè pro αἰών, imper. modo, aor. 1. à them. αἰών, dimitto.
 Αἰών, fut. verbi αἰών, absum.
 Αἰών, aor. 1. indic. modi, à them. αἰών.
 Αἰών, fut. 1. med. verbi αἰών, pro quo dicitur potius αἰών, vnde & aor. 1. med. αἰών, odio sui, in illas futuri imperfectum id esse malit.
 Αἰών, partic. imperf. imper. imper. imper. imper. sufficit.
 Αἰών, partic. Ionicam pro αἰών, à them. αἰών, absum.
 Αἰών, aor. 1. Ionicus indic. modi pro αἰών, dimisit à themate αἰών.
 Αἰών, & αἰών, pro Αἰών & Αἰών, ex the. αἰών. Vt utrumque exempla suo loco reperies in Αἰών.
 Αἰών, partic. imperf. indic. modi, ab αἰών, significans abeam. Quidam autem esse etiam partic. imperf. ab αἰών, significante abeo. Sed tunc scribendam esset potius αἰών, nam verbi αἰών, partic. imperf. est αἰών.
 Αἰών, (obscure factus sum & obmutui) aor. 1. pass. indic. modi ab αἰών.
 Αἰών, Doricè pro αἰών, apud Theocr. frequens. Est autem αἰών, aor. 1. ind. mod. à them. αἰών, seu αἰών.
 Αἰών, quod Helyc. ex Eor. Androm. affert pro αἰών, est, aor. 1. indic. modi, ab αἰών, vnde & αἰών, quod idem expr. αἰών, nec non αἰών, in imperf.
 Αἰών, partic. imperf. pass. indic. modi, à them. αἰών, pro quo viliatus est. Εἰς αἰών, significans odio sum, in infinitivo.
 Αἰών, Ionicè pro αἰών, ex Ionico them. αἰών, pro αἰών.
 Αἰών, in idem Ionicè pro αἰών, partic. ex aor. 1. indic. modi αἰών, pro αἰών, ex Ionico them. αἰών, pro αἰών.
 Αἰών, partic. aor. 1. ab αἰών, tanquam ex αἰών, pro quo dicitur potius αἰών, aor. 1. vnde αἰών.
 Αἰών, Atticus optat. pro αἰών, aor. 1. vnde αἰών.

Αἰών, ποσειδέ pro αἰών, aor. 2. ab iustitiam them. αἰών, pro quo αἰών, mutatum futurum secundum.
 Αἰών, & Αἰών, aor. 1. à them. αἰών, quod Ionicè formam futurum suum αἰών, ut tradit Eustathius, αἰών, illud exponens αἰών, in eadem que caetera duo.
 Αἰών, imper. aor. 1. Doricè pro αἰών, seu αἰών, nam loco communis futuri αἰών, dicitur primum αἰών, deinde αἰών, in a conuerto & subscripto, αἰών, vnde aor. 1. αἰών, & ex eo imper. αἰών.
 Αἰών, particip. aorist. 1. pass. Ionicum pro αἰών, ut. Nam ab αἰών, Ionicè in futuro dicitur non αἰών, cum alijs Graecis, sed peculiari modo αἰών, tanquam ab αἰών, idem verò αἰών, dicitur pro αἰών, αἰών, seu αἰών, αἰών. Ambo apud Herodotum frequenter in vna αἰών, Atticè pro αἰών, peribet, secunda persona fut. 2. medij αἰών, ex them. αἰών, seu αἰών.
 Αἰών, vide in precedente. Αἰών.
 Αἰών, partic. perf. act. inum, à them. αἰών.
 Αἰών, med. verbi αἰών, seu αἰών.
 Αἰών, partic. med. eiusdem thematis. Eiusdem praeteritum 2. quum est αἰών, Ambo habentia reduplicationem Atticam literarum simplicis thematis initialium, ut αἰών, & similia.
 Αἰών, pro αἰών, ut αἰών, imper. aor. 1. ex them. αἰών.
 Αἰών, aor. 1. ab eodem them.
 Αἰών, in infinitivo aorist. 2. eiusdem them. Ex quo etiam fut. 1. act. αἰών.
 Αἰών, per synopsen pro αἰών, αἰών, pro αἰών, & αἰών, voce media pro αἰών, αἰών, αἰών, αἰών, composito ex αἰών, Ionico pro αἰών, Eust. Sic verò αἰών, dicitur putatur pro αἰών.
 Αἰών, imperiale verbum significans, sufficit, satis est. Vnde infinit. αἰών, satis esse seu sufficere. Foras αἰών, satis est, sufficit. Particip. αἰών, sufficiens: cuius fut. αἰών.
 Αἰών, poëticè pro αἰών, abstrahit, à poëtico themate αἰών, pro αἰών.
 Αἰών, infinitivus ab ἴρα, seu ἴρα. Aorist. 1. verbi ἴρα.
 Αἰών, Atticè & Ionicè simul pro αἰών, à them. αἰών. Illa enim reduplicatio initialium literarum, Attica est: augmenti autem omnifio, Ionica est αἰών, pro αἰών. Ambo apud Herodotum.
 Αἰών, eodem modo dicitur pro ἴρα, in partic. med. à them. ἴρα. Vnde particip. αἰών.
 Αἰών, Ionicè pro αἰών, conuenissent. Potest autem hoc αἰών, esse vel praesens optativi passivi, vel aor. 2. optativi medijambo habentia Atticam literarum initialium reduplicationem. Sed est potius aorist. 1. quum praesentis, quia reperitur actus. Aorist. αἰών, eandem habens reduplicationem pro ἴρα, ut λαβόμενος pro λαβόμενος, & κίεμος, pro κίεμος, quae tamen poëtis duntaxat vitata sunt.
 Αἰών, in fin. 1. med. ab ἴρα, aor. 1. med. verbi ἴρα.
 Αἰών, fut. 1. med. verbi ἴρα, tanquam à them. ἴρα. A quo them. est & fut. 1. act. ἴρα, & aor. 1. ἴρα, & infinit. ἴρα.
 Αἰών, Ionica consuetudine pro ἴρα, est autem aorist. 1. med. substant. 1. mod. à them. ἴρα.
 Αἰών, Attica reduplicatione pro ἴρα. Est autem partic. med. vel ab ἴρα, & significans, compactus sum, aut congruus: vel ab ἴρα, & significans iustitiam vel ab ἴρα. Vbi discriminis causa iustitiam posset. Prae plurquam perf. αἰών.
 Αἰών, particip. pass. ab aor. 1. indic. ἴρα, ex quo & infinit. αἰών, & futurum primum pass. αἰών, ex them. αἰών.
 Αἰών, imper. pass. in idem ab ἴρα, aor. 1. pass. verbi αἰών.
 Αἰών, imper. aor. 1. ab ἴρα, Ionicè aorist. 1. verbi ἴρα. Facit enim id Ionicè futurum αἰών, pro αἰών, vnde illi duo aorist. 1.
 Αἰών, per synopsen pro αἰών, ex αἰών. Var. αἰών, interdum est thema, cuius fut. αἰών, & partic. med. αἰών, interdum est aor. 1. substant. 1. mod. à them. αἰών.
 Αἰών, infinit. aor. 1. act. significans interdum ἴρα, & tunc per contractionem ex αἰών, factum putatur, ex them. αἰών: interdum αἰών, aut αἰών, à verbo αἰών. Vnde & media voce αἰών, pro αἰών, & optat. act. αἰών, significans in idem αἰών.
 Αἰών, aor. 1. pass. optat. modi, ex αἰών, aorist. 1. pass. indic. modi. Id autem ex them. αἰών. Vnde & aor. 1. med. substant. αἰών, quod Helyc. exp. λυτὸν ἴρα.
 Αἰών, particip. pass. ex αἰών, aor. 1. pass. verbi ἴρα.
 Αἰών, poëticè & Ionicè pro αἰών, dicitur, ex them. αἰών, vel αἰών, significante, damno afficio, iudo, pro quo tamen potius αἰών, dicitur.
 Αἰών, pro αἰών, ex them. αἰών, secundum nonnullos. Videtur tamen potius ex αἰών, derivandum. Ionice primum detracto augmento & spirito aspero in tenuem mutato, poëta retrahit accentum, more Ionicè.
 Αἰών, aor. 1. pass. indic. modi ex them. αἰών.

Αὐζα Doric imper. praes. temporis pro αὐζαῖ ex them. αὐζαῖ in ed. mutato, & diphthongo u in e resoluta.
Αὐζαῖ fut. i. verbi, αὐζαῖ pro quo dicitur potius αὐζαῖν vel αὐζαῖν, augeo.
Αφείμαι praes. perf. pass. indic. modi, ex them. αφείμι, ut τείμαι ex τείμι. Vnde partic. αφειμῶν, dimissus.
Αφείμι pro αφείμι, ab αφείω, aor. i. verbi αφείμι. Vnde & infin. αφείναι, dimissus.
Αφείναι, & form. Αφείσα, & neutrum Αφείν, partic. ab eodem aoristo αφείω, ex eodem them. αφείμι.
Αφείσας, adverb. positivum à verbo αφείσας.
Αφείμι, fut. i. verbi, αφείμι, ex them. αφείμι, Vnde med. vocis aor. i. αφείμι, ex quo part. αφειμῶν.
Αφείσας, nouo & ποῖν μοι pro αφείσας apud Homer. secundum quosdam ex them. αφείσας.
Αφείσας, per syncopen pro αφείσας, ab αφείσας. Eust.
Αφείσας, adverb. positivum à verbo αφείσας, dimissus.
Αφείσας, pro αφείσας, littera i, & pleonasmo φ, ex them. αφείμι. Vnde. [eodem them.]
Αφείσας, Ionice pro αφείσας, aor. i. medius subiunctiu modi ab αφείσας, aor. i. pass. indic. modi, à them. αφείσας.
Αφείσας, part. ab αφείσας, aor. i. pass. verbi αφείσας.
Αφείσας, tertia pers. plur. praes. indic. αφείσας, per contractionem ex Ionico αφείσας, pro quo communiter dicitur αφείσας.
Αφείσας, praes. perf. pass. indic. modi ex them. αφείσας, pro quo frequentius dicitur αφείσας.
Αφείσας, tertia pers. sing. praes. imperf. aor. i. ind. modi, ex them. αφείσας pro quo dicitur etiam αφείσας, ut non solum in them. αφείσας dicitur, sed etiam αφείσας ex baryt. them. αφείσας. Idem αφείσας est etiam imperatiuus ab eodem them. αφείσας, pro quo a-lioquin ex αφείσας dicitur αφείσας.
Αφείσας, Ionica parasoge pro αφείσας: secunda persona aor. i. medi-ij subiunctiu modi, ex them. αφείσας, cuius aor. i. indic. est αφείσας.
Αφείσας, fut. i. med. eiusdem thematis αφείσας, vel potius αφείσας. Vnde & praes. perf. pass. αφείσας, ex quo infin. αφείσας.
Αφείσας, imper. aor. i. vocis med. sed irregularis, regulariter enim αφείσας dicitur, vnde postea fit αφείσας, exempto e & u contracto in u diphthongum, sicut αφείσας pro αφείσας dicitur, ac similia alia, ex them. αφείσας.
Αφείσας, aor. i. coniu. modi, ab eodem them.
Αφείσας, prima longa, Dorice pro αφείσας, resonabat: ex them. αφείσας. Sin priore breui repertatur usurpatum, est à them. αφείσας, augmento carcus.
Αφείσας, part. pass. ex αφείσας, aor. i. pass. ind. mod. them. αφείσας.
Αφείσας, Attice pro αφείσας, molestè feret: secunda persona futuri αφείσας, ex inuitato them. αφείσας, pro quo usurpatur αφείσας. Vnde & aor. i. pass. αφείσας, ex quo part. αφείσας. Reperitur tamen & αφείσας pro αφείσας in futuro medio.
Αφείσας, per syncopen pro αφείσας, ex them. αφείσας. Sin αφείσας scribas, est them. αφείσας. Eust. Quidam ex αφείσας factum volunt, u in a conuerso, & in ierito u. Est autem illud αφείσας praes. plusquamperf. pass. ex them. αφείσας, vel etiam ab αφείσας.

Β pro βῆ, incede ab βῆμι, aor. i. verbi βῆμι, ut καὶ βῆ etiam dicitur pro καὶ βῆμι.
Βῆμι, Attice pro βῆμι, fut. med. verbi aor. i. βῆμι. Sic βῆμι. Attice in dem pro βῆμι, ab eodem them.
Βῆμι, aor. i. opt. modi, per contractionem pro βῆμι, ex prima persona βῆμι, ut βῆμι. Hoc autem βῆμι, ex aorist. i. βῆμι, à them. βῆμι.
Βῆμι, Ionice pro βῆμι, incede à them βῆμι. Alioquin & imperatiuus esse potest eiusdem verbi.
Βῆμι, Ionice & poëticè pro βῆμι, infin. aor. i. vel fut. i. à them. βῆμι. De quo futuro dicitur & paulò post.
Βῆμι, Ionice pro βῆμι, vel etiam imperatiuus à them. βῆμι.
Βῆμι, imper. Ionice pro βῆμι, ex them. βῆμι.
Βῆμι, fut. i. mutatiuum habet à βῆμι, nimirum βῆμι (sicut praes. βῆμι, ex eodem sumit.) nam βῆμι (licet quidam v-tranque esse velint) est fut. i. Idem βῆμι poëticè pro βῆμι, ex eodem them. βῆμι.
Βῆμι, part. ex βῆμι, aor. i. aor. i. them βῆμι.
Βῆμι, Dorice apud Theocr. pro βῆμι, aor. i. subiunctiu. modi ex βῆμι, aor. i. indic. modi them βῆμι.
Βῆμι, pro βῆμι, in dem aor. i. indic. modi, verbi βῆμι.
Βῆμι, & βῆμι, part. ex βῆμι, aor. i. them βῆμι.
Βῆμι, Dorice pro βῆμι, ex eodem βῆμι seu βῆμι. Sed & βῆμι affectus pro βῆμι, diciturque Aolicum esse.
Βῆμι, Dorice pro βῆμι: & βῆμι pro βῆμι, ambo aorist. i. eiusdem them.
Βῆμι, tertia pers. imperf. ex prima pers. βῆμι, itidè ex aor. i. eiusdem them. quidam ex βῆμι factum esse dicunt, detraeto u, & u in a

mutato Ionice, (quemadmodum & ἴσας formator ex ἴσας.)
 Vnde tertia pers. plur. βῆμι pro βῆμι, particip. βῆμι.
Βῆμι, quoque ex βῆμι per syncopen esse dicunt. At βῆμι, in huius est pro βῆμι, iussive. Ambo ex inuitato them. βῆμι.
Βῆμι, Ionice pro βῆμι, exempto u, ex them. βῆμι.
Βῆμι, part. aor. i. ex verbo βῆμι.
Βῆμι, part. ex praes. βῆμι, de quo paulò ante.
Βῆμι, praes. perf. actiu. vocis, ex inuit. them. βῆμι, pro quo alio-qui βῆμι dicitur. Vnde praes. plusquamperf. βῆμι, & partic. βῆμι.
Βῆμι, praes. perf. act. à them. βῆμι. Vnde & part. pass. βῆμι.
Βῆμι, praes. pass. ex act. them. βῆμι, pass. tertiam pers. praesentis habet βῆμι, quae imperio, aliter nonnunquam ponitur. Hinc part. pass. βῆμι.
Βῆμι, praes. perf. act. ex them. βῆμι. Medium praeteritum, βῆμι, pass. βῆμι. Vnde aor. i. βῆμι.
Βῆμι, Ionice pro βῆμι, itidèque βῆμι, pro βῆμι, quorum illud est praes. perf. pass. hoc vero praes. plusquam- perf. Ambo ex aorist. them βῆμι, habente futurum mutatiuum βῆμι.
Βῆμι, praes. perf. act. verbi βῆμι, habentis (ut iam dixi) mu- tatiuum futurum βῆμι, ex inuitato them. βῆμι. Vnde praes. plusquamperf. βῆμι. Ex praes. pass. βῆμι, quo partic. βῆμι.
Βῆμι, Ionica consuetudine pro βῆμι, ex them. βῆμι.
Βῆμι, & βῆμι, Ionice pro βῆμι, & βῆμι. Hae autem sunt vel ex them. βῆμι, vel ex βῆμι, & βῆμι, inserta littera e. Id quod & de part. βῆμι dicitur, eundem est: necnon, de infin. βῆμι.
Βῆμι, praes. med. verbi βῆμι.
Βῆμι, praes. pass. verbi βῆμι, ex inuit. βῆμι, formatum: βῆμι, praes. perf. act. verbi βῆμι, interposito u euphoniae causa secundum quosdam, ut in βῆμι, & similibus. Ndi po- tius est mutatiuum praeteritum ex inuitato βῆμι.
Βῆμι, praes. perf. act. verbi βῆμι, autem mediae vocis praes. ab eodem themate.
Βῆμι, praes. med. verbi βῆμι. Vnde part. βῆμι.
Βῆμι, thema habet ex verbo βῆμι (ut κῆμι ex κῆμι) redupli- catione Attica syllabae βῆ. Eust. Alij tamen βῆμι volunt esse secundam personam praes. med. in opt. modo.
Βῆμι, mutatiuum praeteritum verbi βῆμι, ex inuitato them. βῆμι. Vnde plusquamperf. βῆμι, & praes. perf. pass. βῆμι.
Βῆμι, partic. praes. perf. ab eodem them. per syncopen ex βῆμι, secundum Eust. Nisi malis esse praeteriti mediij, ut sit ex βῆμι, sicut ἴσας ex ἴσας.
Βῆμι, mutatiuum praes. perf. verbi βῆμι, ex inuit. them. βῆμι.
Βῆμι, ex βῆμι, ut ἴσας ex ἴσας. Est autem βῆμι, part. ex praes. med. βῆμι ab inuitato them βῆμι. Alij ex βῆμι, esse factum aiunt Attico more, exempto primam u, & deinde u in a conuerso, & a atque u contractis.
Βῆμι, Ionice pro βῆμι, ut ἴσας pro ἴσας, aorist. i. subiunctiu modi, ex the- mate βῆμι.
Βῆμι, apud Homerum pro βῆμι, factu βῆμι ex βῆ, aut ex βῆμι, interiecto i. Eustath. Fecit itaque βῆμι pro βῆμι, ut βῆμι pro βῆμι, & βῆμι pro βῆμι.
Βῆμι, poëticè metri causa pro βῆμι. Primam enim ex βῆ, Ionice fit βῆ, inde i inserto βῆμι. Ambo aor. i. coniu. modi, ex inui- sit. them. βῆmi seu βῆmi.
Βῆμι, aor. i. poëticè augmento carens, pro βῆmi, ex eodem them. Sin eius subscriptio occurrat βῆ, est tertia pers. sing. subiunctiu modi eiusdem temporis, & ex eodem them. At βῆmi pro βῆmi ut ἴσας pro ἴσας, teste Eust.
Βῆμι, imper. aor. i. actiu. ex eodem them.
Βῆμι, Dorice & poëticè pro βῆμι, aor. i. infin. modi, ex eod- dem themate.
Βῆμι, poëticè sine augmento, pro βῆmi, ex eodem.
Βῆμι, particip. ex βῆμι, aor. i. medio, verbi βῆμι, mu- tans sua tempora ex inuitato βῆmi.
Βῆμι, poëticè sine augmento pro βῆμι, aor. i. verbi βῆμι. Sic βῆmi pro βῆmi.
Βῆμι, fut. med. verbi βῆμι, mutuo sumptum ex βῆmi, à quo ha- bet & actiuum fut. βῆμι.
Βῆμι, poëticè pro βῆμι, quod est tertia pers. dualis num. ex βῆmi, aor. i. verbi βῆμι.
Βῆμι, poëticè itidem sine augmento, ex them βῆμι.
Βῆμι, particip. aor. i. ex βῆμι, ut βῆμι. Hoc autem βῆmi, ex them. βῆmi, ut βῆmi ex βῆmi.
Βῆμι, Attice pro βῆμι, ut βῆμι pro βῆμι, ex eodem them.
Βῆμι, quoque est ex βῆmi, ut βῆmi, ex βῆmi.
Βῆμι, tertia pers. imper. modi, temporis. aor. i. ex prima βῆmi, ut βῆmi & βῆmi. Ambo autè illa ex them. βῆmi, ut βῆmi, ut βῆmi.
Βῆμι, partic. aorist. i. pass. ex βῆmi, ambo ex them. βῆmi, faciente fut. i. βῆmi, tenui in mediam commutata. Vnde